

מ"ת 71259/09/16 - מדינת ישראל נגד סאבר אבו עזא (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

23 נובמבר 2016

מ"ת 71259-09-16 מדינת ישראל נ' אבו עזא(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ המתמחה אליז לוגסי

נגד

המשיב

סאבר אבו עזא (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד אמיר נבון ועו"ד אורי דייגי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום האוחז שלושה אישומים שונים. אישום ראשון בעבירות של פריצה לרכב, גניבה מרכב, חדירה לחומר מחשב, שיבוש או הפרעה לחומר מחשב ולמחשב והטרדה מינית; אישום שני בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ברכב באופן נמהר ופזיז וחבלה לרכב ואישום שלישי בעבירה של השמדת ראיה.

על פי העובדות באישום הראשון, בתאריך 17.9.2016 סמוך לשעה 11:00 הייתה ש.פ. (להלן: **המתלוננת**) בחוף הים הדתי באשקלון. את תיקה שהכיל בין היתר טלפון נייד מסוג סמסונג גלקסי 6 (להלן: **הטלפון הנייד**) ארנק, כרטיסי אשראי, שטר של 100 ₪ וציוד נוסף הותירה ברכב. במקום ובמועד הנ"ל, כשהמתלוננת לא הייתה ליד הרכב, נטל המשיב מתוכו את התיק של המתלוננת. באותו ערב, סמוך לאחר השעה 20:20, נכנס המשיב לחשבון הפייסבוק של המתלוננת מתוך הטלפון הנייד אותו גנב וכתב מספר הודעות תוך שהתחזה למתלוננת. בהמשך אותו יום נכנס המשיב לתמונות בטלפון הנייד ומצא שתי תמונות אינטימיות בהן מצולמת המתלוננת בעירום. מאוחר יותר, סמוך לשעה 21:30 נכנס המשיב לחשבון האינסטגרם של המתלוננת כשהוא מתחזה למתלוננת והעלה את שתי התמונות לחשבון האינסטגרם שלה, באופן שכל מי שעוקב אחרי חשבון האינסטגרם שלה יוכל לראות מידית את התמונות האינטימיות וכל מי שירצה לראות את חשבון האינסטגרם שלה יוכל לראות בתמונות ולהעתיקן.

עוד עולה מכתב האישום כי למתלוננת היו באותה עת למעלה מ-400 עוקבים אשר קיבלו הודעה על תמונות המתלוננת, וסמוך לאחר הפרסום, עלה מספר העוקבים בחשבון האינסטגרם שלה, לאלפים, כשלכל אחד מהם הייתה אפשרות פוטנציאלית להפצת התמונות האינטימיות. מאוחר יותר הופצו תמונות אלו באתרים נוספים ברשתות השונות.

לאחר האמור, במועד שאינו ידוע למבקשת ועד למחרת, בתאריך 18.9.2016, מחק (פרמט) המשיב את כל תכני

הטלפון הנייד של המתלוננת . למחרת היום בצהריים מכר המשיב את הטלפון הנייד למ.ח. (קטין יליד.1998) תמורת 900 ₪ מבלי שידע את הקטין כי מדובר בטלפון נייד שנגנב.

על פי העובדות באישום השני, בתאריך 22.9.2016 סמוך לפני השעה 11:00 בבוקר נסע המשיב ברכב מסוג מזדה 6 בכביש 40 לכיוון דרום מצומת להבים לצומת גורל. שוטרים שהיו באותה עת בפעילות משטרתית יזומה לאיתור המשיב, חסמו חלק מנתיבי הנסיעה בצומת גורל לכיוון דרום בעת שברמזור דלק באור אדום, באמצעות רכב משטרתו ועליו אור כחול מהבהב, וקצינת המשטרה, לי קוגן עמדה על הכביש עם כובע זיהוי משטרתו.

בצומת החל להיווצר פקק תנועה, ובאותה עת, השוטרים, עדן מרקו, סרגיי דיאצ'וק ונאור פרטוש, שנסעו ברכב משטרתו סמוי, הבחינו ברכב ובו המשיב כשהוא מתקרב לצומת ונעמד בנתיב השמאלי ביותר לפני שמאלה בצומת המרומזר אחרי משאית. השוטרים ביצעו פניית פרסה ונעצרו אחרי המשיב בכביש. השוטרים נאור פרטוש יצא מהרכב המשטרתו, רץ לעבר המשיב ודפק על חלון הרכב, צעק "משטרה" וניסה לפתוח את הדלת. באותה עת השוטרים סרגיי דיאצ'וק יצא מהרכב המשטרתו ורץ לכיוון דלת הנוסע ברכב כשהוא צועק "משטרה עצור" כשהוא חובש כובע זיהוי משטרתו. המשיב הבחין בשוטרים נאור פרטוש ואז הסיט בפראות את הרכב ימינה ונסע לרוחב הכביש ימינה. השוטרים נאור שאחז בדלת הנהג, נמשך עם כיוון הנסיעה של הרכב, ופגע בגופו במשאית שעמדה לפני המשיב. המשיב המשיך לנסוע לרוחב הכביש, כשבאותה עת נסעו כלי רכב בכביש, מאטים לפני כלי הרכב שעמדו בצומת, עד שהגיע לשול הימני של הכביש והמשיך לנסוע בשול הכביש הימני. בשול הכביש הימני לפני הצומת עמד רכב מסוג סקודה בו ישבו הנהג ונוסעים נוספים הנהג התעתד לצאת מהרכב, המשיב לא האט ולא עצר, אלא התנגש ברכבם והסיט אותו שמאלה עד שפגע במעקה הבטיחות בצד הכביש. בשל ההתנגשות, הוסט הרכב שבו נהג המשיב והתנגש ברכב בו ישבו רמזי אלטורי ואחותו עלא אלטורי וכן התנגש מאחור בצד ימין ברכב מסוג סוזוקי אלטו בו נהגה פניה טרכטנהרץ ושעמד ראשון בצומת בנתיב הימני, ואשר התדרדר קדימה לתוך הצומת. השוטרים אורן יזרעאל רץ לעבר דלת הנהג ברכב, כשהוא צועק "משטרה פתח את הדלת" אך המשיב לא פתח את הדלת. בסופו של דבר נפתחה הדלת, אך המשיב סירב לצאת מהרכב וניסה להרחיק את השוטרים אורן ממפתח ההתנעה ואמצעי השליטה ברכב, כשהוא דוחף את השוטרים אורן. הקצינה לי קוגן נכנסה לרכב המשטרתו שחסם את הצומת ונסעה לעבר המשיב, כך שחסמה את נתיב המשך נסיעתו ולמנוע את בריחתו מהמקום ובה בעת רצו השוטרים האחרים לעבר המשיב והוציאו אותו מהרכב.

המשיב במהלך האירוע ולאחר שהוצא מהרכב סירב להזדהות ומשך את חולצתו על פניו כל העת ואף השתולל והפריע לשוטרים עד שנאלצו לאחוז בו ולהשתלט עליו. המשיב נלקח למשרדי ימ"ר נגב, גם שם סירב להזדהות ולהצטלם כשהוא מכסה את פניו בחולצתו ואף השתולל וניסה למנוע מהשוטרים לחשוף את פניו. במכנסיו של המשיב נתפס סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.9 גרם.

על פי העובדות באישום השלישי, בתאריך 22.9.2016 סמוך לאחר מעצרו של המשיב, המשיב הובא לחדר חקירות ביחידת ההונאה בבאר שבע, שם חקר אותו השוטרים אמיר אלעטאונה. במהלך החקירה יצא השוטרים אלעטאונה מחדר החקירות כשהטלפון הנייד של המשיב, שנתפס במהלך האירוע, מונח על השולחן בחדר. המשיב נטל את הטלפון הנייד והסתיר אותו על גופו, לאחר מכן ביקש משוטרת נוספת ללכת לשירותים ולוה לתא שירותים. כשהיה בשירותים פרק את הטלפון הנייד, הסתיר את מכשיר הטלפון מאחורי האסלה והשליך את כרטיס הסיים ואת הסוללה ומכסה הסוללה לאסלה והוריד את המים והכל על מנת למנוע את השימוש בהם כראיה.

2. ב"כ המאשימה טענה והפנתה לתשתית ראיתית המבוססת בין היתר על הודאת המשיב כי שהה במקום ובזמן בו נגנב תיק המתלוננת מרכבה שחנה בחוף הים באשקלון, על תפיסת הטלפון הנייד של מתלוננת אצל קטין לו מכר המשיב את הטלפון והודאת המשיב על שימוש המשיב בטלפון הנייד קודם למכירתו לקטין לרבות באמצעות סים שמספרו 448 ולרבות גלישה לאתרי ספורט וכתבות העוסקות בהפצת תמונותיה של המתלוננת, על סתירות מהותיות בגרסת המשיב לפיה קנה את הטלפון הנייד משני עוברי אורח אותם פגש בחוף הים באשקלון, הפרכת גרסתו, והתנהגותו המפלילה קודם ולאחר מעצרו ועד להשמדת ראיה במהלך חקירתו בתחנת המשטרה.

בהתייחסה לעילת המעצר תיארה כיצד ביצע המשיב עבירה אחר עבירה שכל אחת, כשלעצמה, מקימה עילת מעצר, החל מזו הראשונה בפריצה לרכבה של המתלוננת גניבת חפציה חדירה למכשיר הטלפון הנייד שלה והפצת תמונותיה בעירום לכלל הציבור, המשכה בנהיגה ללא רישיון נהיגה ובאופן שסיכן חייהם של השוטרים עוברי אורח ונהגים, פגיעה ב 4 כלי רכב ונהגיהם, כשמאחר יותר בתוך תחנת המשטרה הוסיף וביצע עבירה נוספת עת השמיד ראיה. המאשימה עמדה על המסוכנות הנלמדת והנשקפת ממעשי המשיב בכל אחת ואחת מעילות המעצר ומשילובן יחדיו. לדידה עילת המעצר עוד מתעצמת ממש בהינתן עברו הפלילי של המשיב הכולל עבירות נגד שוטרים, אלימות והפרת הוראה חוקית ועוד.

3. ב"כ המשיב הסכים למרבית העובדות באישום הראשון, אלא שלדיו, המחלוקת בין הצדדים היא בשאלה, האם המשיב החזיק את הטלפון הנייד של המתלוננת ביום שבת 17.9.2016 בזמן שהופצו תמונותיה ברשתות החברתיות. במילים אחרות טען, כי לא המשיב הוא זה שפרץ לרכבה של המתלוננת ולא הוא זה שהפיץ את תמונותיה, שכן, על פי גרסתו של המשיב, הוא קנה את הטלפון הנייד של המתלוננת רק ביום 18.9.2016 בשעות הצהריים ורק לאחר שתמונותיה של המתלוננת הופצו יום קודם ב- 17.9.2016 הוא היום בו נפרץ רכבה ותיקה נגנב. בתימוכין לטענה זו נעץ והרחיב טיעוניו בקריאה ובפרשנות של נתוני התקשורת.

בהתייחסם לאישום השני, לא חלקו הסנגורים על העובדות ועל קיומן של ראיות לכאורה, אם כי טענו שהשתלשלות האירוע וניסיונו של המשיב להימלט מהשוטרים, הסיכונים שנוצרו ולרבות תוצאותיו רובצים לפתחה של המשטרה אשר הייתה להוטה לעצור את המשיב על רקע העובדה שמדובר במתלוננת ידוענית. המשיב מצדו סבר כי אלה הבאים לקראתו, ושאותם לא זיהה כשוטרים, חפצים לפגוע בו, הוא פחד ולכן ניסה להימלט מהמקום.

אשר לאישום השלישי נטען, כי מדובר בעלילה אותה בדה והמציא השוטר חוקר אמיר עטאונה ועל מנת להפליל את המשיב. לטענת הסנגור השוואה בין מזכרים של השוטרים בעניין זה לבין מזכר ודו"ח פעולה של השוטר עטאונה מצביעים על כך כי השוטר עטאונה המציא והעליל על המשיב כי לקח אחד ממכשירי הטלפון הניידים מהשולחן במהלך החקירה. עוד טען כי משמדובר בחקירה מתועדת שצפייה בה לא תומכת בגרסת השוטר עטאונה יש כדי לחזק טענתו כי מדובר בהמצאה ועלילה.

4. לאחר שעיינתי בחומר החקירה וחזרתי ועיינתי בטענות ב"כ הצדדים מצאתי כי המאשימה הניחה תשתית ראיתית לכאורית, טובה מוצקה ערוכה וסדורה באופן מופתי וביחס לכל אחד מהאישומים והרבה מעבר לנדרש בהליך זה.

אישום ראשון - אין חולק כי הטלפון הנייד של המתלוננת נמצא ברשותו של מ.ח. שהינו קטין ואין חולק כי המשיב הוא זה שמכר לקטין את הטלפון הנייד ביום 18.9.2016 סמוך לשעה 19:00. הקטין סיפר בחקירתו כי ביום 18.9.2016 סמוך לשעה 15:40 הלך עם חבר לחנות פלאפונים ביישוב שגב שלום לבדוק רכישת מכשיר פלאפון. היה שם בחור שרצה למכור את המכשיר הפלאפון שלו לבעל החנות ומשהאחרון סרב, הוא ביקש לקנות את הפלאפון מאותו בחור (המשיב) שאמר לו כי ימכור לו 1,100 ₪. הקטין קיבל מהמשיב מספר טלפון להתקשרות, חזר לביתו, בהמשך שוחח עם המשיב מספר פעמים, ולאחר שאמו אישרה לו לקנות את המכשיר בסכום של 900 ₪ קבע עם המשיב ונסע לתל שבע ושם סמוך לשעה 19:00 קנה מהמשיב את המכשיר הנייד של המתלוננת. הקטין הוסיף ומסר כי המשיב מסר לו את מכשיר הטלפון כשהוא מפורמט ולאחר שהוציא מהמכשיר כרטיס סים שהיה בתוכו.

5. כעולה מחומר הראיות, המשיב נעצר בפעילות יזומה של המשטרה ביום 22.9.2016 ולאחר סוג של מרדף בצומת גורל. **בחקירתו הראשונה** (22.9.2016 שעה 14:29) בהקשר לאישום הראשון, הוא נשאל למעשיו ביום שבת שחל ב- 17.9.16 וענה מיד **"יצאתי לקרית גת ומקרית גת נסעתי אשקלון נסעתי לכוון החוף"** הוסיף כי שהה בחוף "הרגיל" בשעות הבוקר וכשהתבקש לדייק ענה **"שמונה תשע בערך"**. משנשאל האם ירד מהרכב עת היה בחוף ענה **"אני יושבתי עם שתי בדואים שם אחד מרהט ואחד משגב שלום היו יושבים שם"** ומשנשאל מה הוא יודע עליהם השיב כי הם צעירים בשנות ה-30 לחייהם, זה משגב שלום קוראים לו סאלם והוא גר בפזורה ומגדל כבשים והשני קוראים לו עומר אל הוזייל.

המשיב נשאל כמה זמן ישב איתם, אולם נמנע מלהשיב וענה בהקשר אחר **"אני לקחתי אותם איתי והורדתי אל אל הוזייל עומר ברהט והשני אמר לי להוריד אותו בשגב שלום הורדתי אותו בתל שבע כי הוא רצה לרדת בתל שבע ודיברנו על קניית ומכירת כבשים ומהחברה האלה קניתי מהם שני טלפונים"**.

לשאלה איזה טלפונים קנה ענה **"לא יודע סוג שלהם"**. והמשיך ומסר כי קנה את הטלפונים מהם רק יום למחרת קנה כבש ב- 1300 ₪ ועבור שני הטלפונים שילם 800 ₪, וזאת בשעה 10:00 או 11:00 בבוקר של יום 18.9.2016. לשאלה מה עשה עם הטלפונים השיב שאחד מהם מכר בתל שבע לבחור, ילד שהוא לא זוכר את שמו בחנות טלפונים ואת השני מכר בתל שבע תמורת 700 ₪. לשאלה מתי החזיק את מכשיר הטלפון מסוג סמסונג (של המתלוננת) לראשונה, השיב **"זה היה באותו יום ראשון בערך 10:00 או 11:00 בבוקר"**.

6. למעשה, טוען המשיב כי מיד לאחר שקנה את הכבש והמכשיר ביום 18.9.2016 מאותו סאלם סמוך לשעה 10:00 או 11:00 (כלשונו) הוא הגיע לחנות הפלאפונים בשגב שלום פגש את הקטין והיה בניהם מו"מ בנוגע למכיר שבו ימכור לו את הטלפון ובהמשך אותו יום, בשעת ערב (19:00) הוא מכר את הטלפון הנייד לקטין.

7. גרסתו של המשיב כי מכר את הטלפון הנייד לקטין ביום 18.9.2016 בשעה 19:00 נמצאה נכונה ועל כך אין חולק. יחד עם זאת, אין בעובדה זו כשלעצמה כדי לכרסם או להחליש ולו במעט את המסכת הראייתית נגד המשיב והמיוחס לו באישום זה.

ראשית, כעולה מחקירתו הנ"ל, נכח המשיב במועד (אף בשעות) ובמקום בו נפרץ רכבה של המתלוננת.

שנית, נמצא ואין חולק בעובדה כי המשיב החזיק בטלפון הנייד של המתלוננת עד ליום 18.9.16 בשעה 19:00, לאחר פרסום תמונותיה ברשתות החברתיות.

שלישית, גרסתו של המשיב לפיה הוא קנה את הטלפון הנייד ביום 18.9.2016 בשעת בוקר מאוחרת (10:00 או 11:00, מאחד שקוראים לו "סאלם" אותו פגש יחד עם אחר, במקרה, בחוף הים באשקלון ביום שבת 17.9.2016, מלאה סתירות מהותיות, לטעמי מופרכת ומצוצה מהאצבע. כעולה מחקירתו השנייה (22.9.2016 שעה 17:45) התבקש המשיב למסור פרטים על אותו סאלם שכטענתו פגש בחוף אשקלון ביום שבת ואשר מכר לו את הטלפון הנייד ביום ראשון, וענה " **אני לא יודע עליו כלום**".

אמנם המשיב מסר תיאור חיצוני של אותו סאלם ובין היתר תיאר קעקוע כמו תמונה ירוקה מעל המרפק, אולם, לא באמת מסר פרטים מהותיים באמצעותם ניתן להגיע לאותו סאלם. כך למשל לא ידע למסור מספר טלפון של אותו סאלם, משום שלטענתו, סאלם הוא זה שהתקשר אליו ממספר חסום. משנשאל מה מספר הטלפון שהוא מסר לסאלם על מנת שסאלם יתקשר אליו, ענה "**האמת אני לא זוכר מספרים, הוא התקשר אלי בשביל למכור כבש ואני קונה טלפון ומוכר אני מתעסק עם זה אם יש הצעה**".

בחקירתו מיום 28.9.2016 בהקשר זה, שוב התבקש המשיב למסור את מספרי הטלפון הניידים שנתפסו ברשותו והשיב "**לא זוכר**" (עמ' 2 ש' 6). לשאלה כיצד אם כך מסר לאחרים את מספר הטלפון שלו על מנת שיצרו עמו קשר, הסביר כי הוא הוא מוציא מהטלפון עצמו את המספר. בהמשך חקירתו גם התברר כי האופן בו טען כי מסר את מספר הטלפון שלו לקטין אינו מתיישב עם חומר הראיות וכי טענתו כי מסר את שמו לקטין "סבאבר" אינו עולה בקנה אחד עם עדות הקטין אשר מסר כי המשיב אמר לו פעם אחת כי שמו אבו מחמד, ופעם שנייה כי שמו עומאר אל עצאם.

גם ביחס לאותו עומר אלהוזייל מסר המשיב תיאור חיצוני, אולם משהתבקש למסור פרטים ממש ענה " **אני לא יודע הם היו שניהם ביחד**". יוצא איה, כי המשיב מסר תיאור חזותם של שניים, אשר יכול ויתאים לעוד מאות ואלפי אנשים, אולם, כאמור, לא מסר פרטים שיהיה בהם להוביל את החוקרים לשניים, חרף שבחקירתו טען כי למחרת היום התקשר אליו אותו סאלם הם דיברו על מחירו של הכבש ועל מחיר הטלפונים הניידים סיכמו מחירים ואז " **אולי ב 11:00 הגיע אלי כי הוא גר קרוב לתל שבע .. פגשתי אותו ונתתי לו 2,150 ₪ ולקחתי את הכבש ואת הטלפונים מכרתי את הכבש ומכרתי טלפון אחד תל שבע ואחד מכרתי למישהו שבא משגב שלום**".

העובדה כי המשיב לא מסר פרטים אודות שניים אותם פגש בחוף הים, איתם ישב ושוחח ואותם הסיע לבתייהם בדרום לאחר אותו מפגש בחוף, לרבות פרטיו של סאלם איתו נטען היה בקשר ופגש למחרת היום וקנה ממנו כבש ושני פלאפונים בסכום של כ 2,150 ₪, היא לבדה משמיטה כמעט את הבסיס לטענתו כי אחד משני עוברי האורח אותם פגש מכר לו את הטלפון הנייד של המתלוננת ביום 18.9.2016.

זאת ועוד, בהקשר הנ"ל יש להביא בחשבון את טענת המשיב אותו סאלם התקשר אליו " **הוא התקשר אלי לטלפון**

סמסונג השני שלי ומשלא זכר את מספר הטלפון שלו, אליו התקשר סאלם, הוצגו לו

בהמשך החקירה (**עמ' 3 ש' 38-46**) שני טלפונים ניידים שנתפסו ברשותו (לא כולל טלפון נייד של המתלוננת אשר כזכור נתפס אצל הקטין) וכן הוצג לו טלפון מסוג סמסונג גלקסי (סומן מוצג 1) והמשיב אישר כי טלפון זה שייך לו והוסיף ואמר כי זה מכשיר הטלפון אליו התקשר אותו סאלם אשר מכר לו ביום 18.9.2016 סמוך לשעה 11:00 כבש ושני טלפונים ניידים, בניהם הטלפון הנייד של המתלוננת. גם בשלב זה המשיב לא מסר את מספר הטלפון ומשזה הוקרא לו על ידי החוקר, טען כי הוא לא יודע אם זה מספר המכשיר, אם כי חזר ואישר כי זה הטלפון שאליו התקשר סאלם ובאמצעותו דיבר עם סאלם וקבע פגישה לצורך המכירה. אלא מה, בהמשך החקירה מגלה החוקר כי מכשיר טלפון זה נעלם מהשולחן עליו היה מונח, וחקירתו של המשיב הופסקה על מנת לחפש את המכשיר אשר סופו של יום נתפס מאחורי האסלה בחדר השירותים אליו יצא מספר פעמים בטענה כי יש לו כאבי בטן וכפי שיפורט בהמשך באישום השלישי.

סתירות מהותיות נוספות בגרסת המשיב נמצא ביחס למקום בו פגש את עומאר וסאלם. כך בחקירתו הראשונה (22.9.2016 שעה 14:29) הוא נשאל למעשיו ביום שבת שחל ב - 17.9.16 זכר היטב ומיד כי היה בחוף באשקלון, משנשאל האם ירד מהרכב עת היה בחוף ענה "**אני ישבתי עם שתי בדואים שם אחד מרהט ואחד משגב שלום היו יושבים שם**"

בחקירתו השנייה, לשאלה מתי פגש בשניים, השיב בין שמונה לתשע בבוקר אולי עשר, **והוסיף כי ישב איתם בחוף משך כ-20 דקות ואז לבקשתם הסיע אותם בטרמפ לבאר שבע.**

בניגוד לאמור, בחקירתו מיום 26.9.2016 משנשאל למעשיו באשקלון ביום אירוע הגניבה מסר כי נסע לקרית גת, אלא שבהמשך עלה בדעתו לבקר חבר שעובד בשמירה באשקלון, הגיע לאתר הבנייה, ראה שהבניינים באתר כבר קיימים והחבר לא שם. אז הלך לשבת ולטייל בחוף ושם פגש את שני "הבדואים" שאחד מהם ביקש להדליק ממנו סגריה והוא ידע שהוא מאזור ב"ש הם דברו ובהמשך בקשו שייקח אותם לבאר שבע. בהמשך, לשאלת החוקר **מסר כי הפגישה עם השניים התקיימה כשהוא בתוך הרכב ואילו הם עברו לידו במדרכה, אחד ביקש להדליק סגריה, עמדו ליד הרכב, דברו אולי משך 10 דקות (עמ' 5 ש' 8).** לשאלת החוקר האם ישב עם השניים בחוף השיב בשלילה.

סתירה מהותית נוספת נמצא בגרסת המשיב בהקשר לכניסתו לחנות פלאפונים ברהט בדרך חזרתו מהחוף באשקלון. תחילה מסר "**אולי ירדתי לקחת מים מהמכולת**" ובהמשך חזר וטען כי לא נכנס לחנות טלפונים, אבל יכול להיות שהבחור שהיה איתו נכנס ואישר כי הם ירדו לקנות שתיה, אבל הוא עצמו, בכלל לא נכנס למכולת. גם לאחר שנשאל שוב ומספר פעמים אם נכנס לחנות פלאפונים וחזר והוא חזר וטען, **לא** (קירה מיום 26.9.2016, עמ' 6).

בניגוד לגרסתו הנ"ל בעניין זה, במהלך חקירתו מיום 28.9.2016 שוב נשאל האם ביום 17.9.2016 בחזרתו מהחוף באשקלון עצר בחנות פלאפונים ברהט ונכנס אליה, שיב כי לא נכנס לחנות. אולם, משהטיח בו החוקר דבר קיומן של תמונות מאחת החניות ברהט שם הוא עצר וקנה מוצרים שינה המשיב מגרסתו וטען כי הוא לא ממש זוכר אם נכנס, ושוב מטיח בו החוקר דבר קיומן של ראיות לפיהן הוא קנה סים שמספרו מסתיים ב -448 שאותו הכניס לטלפון הנייד

של המתלוננת, ואז עונה המשיב " **אולי שכנע אותי המניאק** (הכוונה לסלאם או עומאר שהיו עמו ברכב ש.ש) **הזה, אולי נכנסתי קניתי לו משהו ולא בשבילי אני. כן אני נכנסתי לחנות טלפונים אבל אני לא זוכר בדיוק נראה לי שקניתי בשבילו סים. הוא עישן חשיש באוטו" (עמ 2 ש' 30 - 34)**

בשלב זה המשיב משנה גרסתו ממש ומאשר כי נכנס לחנות הפלאפונים, אלא שקנה עבור מי מאלה שהיו עמו ברכב סים ולא עבור עצמו, ועוד בשלב הזה, כבר החל טוען כי אותו סאלם הוא זה גנב את הטלפון הנייד של המתלוננת וכי סאלם שלח אותו לקנות עבורו סים ביום שבת 17.9.2016 והוא לא יודע מה עשה סאלם עם הסים הזה.

עוד עלו סתירות מהותיות בתשובותיו לשאלה האם עשה שימוש בטלפון הנייד של המתלוננת אותו טען כי קנה מסאלם, תחילה ענה " **אני לא התקשרתי ממנו לא זוכר"** (חקירה שנייה, עמ' 3 ש' 58) בהמשך נשאל אם הדליק את המכשיר, וענה " **שאני קניתי אותו היה מודלק והיה הכל עובד"** (ש' 60) לשאלה האם ניסה לחייג מהמכשיר או האם היה בו סים, ענה " **לא היה לו סים בכלל, לא היה עובד הדים, לא חייגתי ממנו.."** (ש' 62) ולשאלה האם הכניס לטלפון הנייד מכשיר סים ודיבר באמצעותו, ענה " **היו איתי ארבעה או בעצם חמישה סימים ... לא יודע מאיזה אני מתקשר האמת אני מבולבל עם הטלפונים ..."**. בהמשך ולשאלה חוזרת האם פתח את הטלפון שקנה מסאלם וחייג ממנו למישהו, ענה " **לא ... לגבי הטלפון שמכרתי אותו אני שמתי בתוך הטלפון הזה סים בשביל לראות שהוא עובד ואז אני לא זוכר אם חייגתי ממנו או לא.**

סתירה מהותית נוספת נמצא בהקשר לכרטיס סים מספר 054-2904448 עליו אין חולק כי שייך למשיב ואין חולק כי המשיב הכניס אותו לטלפון הנייד של המתלוננת. לגרסת המשיב הוא קנה את הסים מחנות בתל שבע והכניס לטלפון הנייד של המתלוננת רק ביום 18.9.2016 בשעה 10:00 או 11:00 עת קיבל לידי את המכשיר מאותו סאלם ועל מנת לבדוק אם הטלפונים שאותם קנה "עובדים".

אלא מה, שטענתו של המשיב כי רכש את הכרטיס סים שמספרו מסתיים בספרות 448 רק ביום 18.9.16 השעה 9:00-10:00 בחנות "מרוואן תקשורת" בתל שבע נבדקה היטב על ידי המאשימה לרבות בבדיקת סרטונים ממצלמות אבטחה סמוך למקום לרבות חקירתו של בעל החנות. בבדיקה לא נמצא כל תיעוד על הגעתו של המשיב למקום בתווך הזמנים אותם מסר. ובכל מקרה, גרסה זו אינה מתיישבת עם נתוני תקשורת שהוצגו לפניו ועל פיהם, **כבר ביום 17.9.16 בשעה 11:51 באתר שובל שבאזור רהט הוכנס למכשיר הטלפון של המתלוננת כרטיס הסים שמספרו 448 והופעל** (ראו פירוט שיחות נכנסות ויוצאות מיום 17.9.16 לכרטיס הסים שמסתיים בספרות 448)

עוד עולה מנתוני התקשורת בתיק כי ביום 18.9.2016 בשעה 09:55 נכנסה שיחה ראשונה לכרטיס סים 448 השייך למשיב ואשר נמצא "מתארח" במכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת כאמור, וזאת בניגוד לגרסתו המשיב כי קנה את המכשיר בשעה 10:00 או 11:00 של אותו יום, ובניגוד לטענת ב"כ לפיה המשיב רכש את המכשיר בשעות הצהריים של יום 18.9.2016.

לצין כי במהלך חקירתו מיום 28.9.2016 הוצגו בפניו פלטי שיחות יוצאות ונכנסות לטלפון 054-2904448 מהם ניתן

לראות כי הסיים הנ"ל החל לפעול כבר ביום 17.9.2016 בשעה 11:51 כשעה לאחר שנגנב, הסברו של המשיב לכך היה הוא לא מבין במה מדובר, והגם שחוקר סייבר של המשטרה הסביר למשיב מהו כולל פלט השיחות הפלט טען המשיב כי הוא לא מבין שום דבר.

סתירה מהותית ומשמעותית נוספת נמצא בעובדה כי מחומר הראיות עולה כי המתלוננת שוחחה באמצעות המכשיר עם בנה בתאריך 17.9.2016 בשעה 10:57, בעוד שלגרסת המשיב (שאף היא נמצאה בסתירה פנימית) הוא שהה עם אותו סאלם ואותו עומאר על החוף בין השעות 08-09 ויכול עד השעה 10:00 ואחר כך עזבו את המקום כעבור 20 דקות (כשפעם נוספת טען תוך 10 דקות). **יוצא איפה**, כי אין התאמה בין הזמן הנטען על ידי המשיב כי עזב את החוף עם אותו סאלם ואותו עומאר לשיחה שביצעה המתלוננת בשעה 11:00 פחות דקה. גם אם אניח לטובתו כי עזב את החוף עם השניים האחרים ככל שהיו כאלה, בשעה 10:30, הרי המכשיר עדיין היה ברשות המתלוננת.

סתירות מהותיות נוספות נמצא בטענות עליהן חזר המשיב בחקירותיו ולפיהן הוא לא יודע לעשות שימוש באינטרנט ומעולם לא גלש באינטרנט. **טען כי אין לו אינטרנט והוא לא יודע להתעסק באינטרנט לא יודע מזה אינסטגרם ו "אני לא גולש באתרים בכלל"** (עמ' 4 ש' 98-107). **טענות אלה,**

סתירות מהותיות נוספות נמצא בטענות שחזרו לאורך כל חקירותיו ולפיהן הוא לא יודע לעשות שימוש באינטרנט ומעולם לא גלש באינטרנט. **טען כי אין לו אינטרנט והוא לא יודע להתעסק באינטרנט לא יודע מזה אינסטגרם ו "אני לא גולש באתרים בכלל"** (עמ' 4 ש' 98-107). **אלא מה, ש**עיון בהיסטוריית גלישה ממכשיר הטלפון של המתלוננת, מעלה כי ביום ראשון, 18.9.2016 החל מהשעה 12:02 בצהריים החלה גלישה באינטרנט לאתרים שונים ונמשכה עד לזמן מכירת הטלפון לקטין. מרבית האתרים בהם גלש המחזיק במכשיר של המתלוננת והוא המשיב אין חולק, מצביעה על כניסה לאתרי חדשות שרובם בענייני חדשות ספורט ולרבות בכתבות בהקשר לפרסום תמונותיה בעירום של המתלוננת, על התעניינות מיוחדת של המשיב באירוע, בעוד שבחקירתו טען כי לא הכיר את שמה של המתלוננת שהינה מוכרת בעולם הספורט וכי לא ראה את תמונותיה ולא שמע דבר בנוגע אליה ועד לחקירתו במשטרה ביום 22.9.16.

המשיב שכאמור, הכחיש כל גלישה לאתרי ספורט נשאל בעניין זה, והסברו לכך היה כי לאחר שהגיע הביתה והאכיל את כבשיו, האוטו שלו נותר פתוח והילדים שטפו את הרכב ויכול שמישהו השתמש בטלפון הנייד וגלש. כאן המקום לציין כי **מיד לאחר מכירת הטלפון הופסקה הגלישה באתרים הנ"ל.**

עוד נמצא מפלט היסטוריית גלישה ממכשיר הטלפון הנייד של המשיב מסוג סמסונג אשר נתפס ביום מעצרו, ואותו העלים במהלך חקירתו, **כי החל מיום 21.9.2016** בוצעה גלישה אינטנסיבית ומשמעותית לכתבות העוסקות במתלוננת ופרסום תמונותיה בעירום. משנשאל המשיב בעניין זה ענה **" אני לא מבין בזה .. הסיפור הזה אם הוא מפורסם כל העולם מחפש על זה..."**.

עוד ניתן להוסיף כי גם טענת המשיב לפיה הוא לא מתעניין בכדורגל או בספורט לא קורא כתבות באתרי חדשות ובחיים

לא גלש באינטרנט ולא מחומר, וכי אשתו היא זו ששומרת עבורו תמונות בפלאפון הוא לא יודע מזה וואטס אפ הוא לא מבין בדברים האלה - אינה מתיישבת עם נתוני הגלישה הן מהטלפון הנייד של המתלוננת בזמן שהיה ברשותו והן מטלפון נייד נוסף אותו החזיק קודם למעצרו.

בהינתן מכלול הדברים האמורים, אליהם מצטרפים התנהגותו המפלילה של המשיב סמוך לפני מעצרו, במהלך מעצרו וחקירתו בתחנת המשטרה, נראה כי פרשנות ב"כ את נתוני התקשורת וטענותיו ביחס לכך, ככל שהיו רלוונטיים, מקומם להתברר בהליך העיקרי, ובכל מקרה אין בהם כדי לכרסם בתשתית הראייתית הלכאורית המוצקה הקיימת.

אישום שני -

8. הסנגורים לא חלקו על העובדות המתוארות בכתב האישום. טענתם בהקשר זה הינה כי מי שיצר את הסיכון בכביש ומי שהביא לקרות התאונות המתוארות בעובדות אישום זה הם השוטרים אשר בלתיטותם לעצור את המשיב קפצו עליו באמצע הכביש ללא שהזדהו כשוטרים, וכשהם לבושים בבגדים אזרחיים, ואילו המשיב אשר חשב לעצמו כי אותם "אנשים" הולכים לפגוע בו, נלחץ, לחץ על הגז ונעצר. בתימוכין לטענה זו הפנה לעדותו של השוטר נאור פרטוש מיום 25.9.2016 שם בעמוד 2 שורה 30 נשאל האם המשיב הבין שמדובר במשטרה והוא ענה " לדעתי כן" מה שמבסס את טענת המשיב כי היה ספק בקשר לידיעתו כי מדובר בשוטרים.

9. בחקירתו הראשונה טען המשיב כי לא ידע שמדובר בשוטרים, לא יכול היה לזהות כי מדובר בשוטרים, ומשסבר כי אחיה של חברתו הם אלה המבקשים לעצור אותו וכאחד מהם החזיק חפץ והוא חשש שמא בא **לדקור אותו**, פחד, היה בהלם ולכן ניסה להימלט. בחקירתו מיום 26.9.2016 טען שבכלל לא היה מרדף אלא משעמד בצומת גורל ראה משהו בא לכיוון הרכב שלו ובפעם זו הטיב לדעת מה החזיק אותו שוטר "**והוא היה עם מקל או קרש**" (עמ' 2 ש' 7) הוא פחד שבאים לפגוע בו משהו מהמשפחה של חברתו והוא נכנס להלם וכי אם היה יודע שזו משטרה היה עוצר.

10. עיון בחומר החקירה ולרבות בעדותו של השוטר נאור פרטוש, מלמד אחרת מטענות הסנגור ובהחלט ניתן לקבוע קיומה של תשתית ראייתית מבוססת מאוד לעבירות המיוחסות למשיב באישום זה. כאמור, אין חולק על העובדות המתוארות את השתלשלות האירוע שהתרחש בכביש המוביל בין צומת להבים לצומת גורל, לרבות פגיעות הגוף והרכוש שנגרמו לאזרחים שנסעו בדרך זו. אשר לטענה כי המשיב סבר לחשוב שאחיה של חברתו מבקשים לפגוע בו ולכן ניסה להימלט מהמקום, זו אינה מתיישבת עם הראיות.

מהודעתו של השוטר סרגי דיטצ'וק הוא מתאר "**כאשר התקרבו ונעצרנו אחרי הרכב בצמוד לו אני ירדתי מהרכב במהירות...נאור רץ לכוון של הדלת של הנהג ... השוטר עדן מרקו הספיק מרקו הספיק להגיע לדלת של הנהג ולתפוס את הדלת ושמעתי את נאור דפק בחלון וצעק לו משטרה אני כבר הייתי במרחק של כמטר עד מטר וחצי מהרכב של החשוד והתחלתי לצעוק משטרה צעקתי מספר פעמים ובאותו רגע הרכב החשוד פנה ימינה לכוון שלי אבל לא הספקתי לגעת ברכב כי החשוד נתן פול גז והתחיל לנסוע לכוון שול ימני תוך שהוא פוגע ברכבים...**" (עמ' 1 ש' 10-17). השוטר סרגי לא זכר אם היה עם כובע משטרתי הוסיף כי המשיב לא היה מוכן שיראו את פניו והסתיר אותם באמצעות חולצתו והתנגד לזיהוי, חזר ומסר כי צעק לו מספר פעמים משטר והשוטר נאור

דפק לו בחלון צעק לו משטרה ואז ברח המשיב. הוא לא ראה שהשוטר נאור החזיק חפץ כל שהוא בידו.

מהודעתו של השוטר אורן יזרעאל מיום 26.9.16 הוא מתאר את המהלכים שננקטו על ידי השוטרים במקום לביצוע חסימה של הרכבים מכון צפון לדרום וזו בוצעה על ידי רכב משטרה עם מספרי זיהוי צהובים, השוטרת לי קוגן שהשתתפה בביצוע החסימה **שמה כובע משטרה** וסימנה לרכבים לעמוד הרכבים כולם נעמדו ונוצר פקק של מספר כלי רכב בכל נתיב שתי דקות לאחר מכן הוא הבחין ברכב לבן פרטי מסוג (רכבו של המשיב) אשר הגיע לצומת בנסיעה מהירה ופראית לכוון הצומת עד השול הימני, התנגש ברכב סקודה ופגע בחלקו השמאלי האחורי וכתוצאה ממנו רכבו של המשיב עף לנתיב הימני של הכביש, עוד עולה מהודעתו כי רכב המשיב לא האט ולא ניסה להאט את המהירות גם שרכב הסקודה היה לפניו. בהמשך ולאחר שרכב המשיב נעצר, ניסה השוטר לפתוח את הדלת אולם זו הייתה נעולה " **צעקתי לו לפתוח את הדלת והוא צעק בחזרה והתפרע בידיו...**" (עמ' 2 שורה 26-30). עוד תיאר כי הזדהה כשוטר וכי צעק בקול ומספר פעמים משטרה תפתח את הדלת, ולמרות זאת המשיב לא נשמע להוראות וסרב לפתוח את הדלת כשמאחר יותר נפתחה הדלת, המשיב התפרע והוא נאלץ להפעיל כוח סביר על מנת להרחיק את המשיב מאמצעי השליטה ברכב ולכבות את הרכב, המשיב דחף אותו וניסה למנוע ממנו את האפשרות לכבות את הרכב שתוך כך הגיעו בלשים נוספים שאר השתלטו על המשיב.

מדוח הפעולה של השוטר עולה, כי לאחר שהבחין ברכב העונה לתיאור הרכב של המשיב אשר נוסע על שול הכביש הימני של הכביש לעברו כאשר הגיע לרמזור והבחין כי הדרך חסומה נהג הרכב התנגש בחוזקה ברכבים שעמדו בפקק וגרם לתאונת שרשרת במקום, **הוא רץ לעבר הרכב צעק משטרה משטרה** וביקש כי המשיב יפתח את דלת הרכב אשר הייתה סגורה, ניסה לשבור את החלון ולא הצליח,

מעדותו של השוטר נאור פרטוש מיום 25.9.16 הוא תיאר כי משהבחין יחד עם השוטרים שהיו עמו ברכב המשיב מגיע לצומת ונעצר בפקק תנועה שהמשטרה יזמה, הוא ירד מהרכב רץ לכוון דלת הנהג ברכב המשיב החזיק בידית של הרכב תוך שאחז בידו תעודת שוטר, כי לא ידע לומר אם בוודאות הציג אותה או הצמיד אותה לחלון, אבל דפק על חלון הנהג "**וצעק משטרה תעצור**". הנהג הסתכל עליו וראה אותו ואז התחיל בנסיעה פרועה ימינה לכוון השולים ומשום שנסע בפראות ובפתאומיות השוטר הועף על משאית שעמדה לפני רכב המשיב. **תיאור דומה עולה מעדותו של השוטר עדן מרקו** הוא מוסיף כי גם השוטר נאור פרטוש וגם השוטר סרגיי דפקו לחשוד על החלון אולם הוא החל בבריחה לכוון ימין תוך שהוא חותך רכבים ומסכן את התנועה, לא ראה שהמשיב פגע ברכבים אחרים

11. ממכלול עדויות השוטרים כמפורט באריכות לעיל, עולה כי בעת שהמשיב היה ברכב שעצר בפקק התנועה, צעקו לו השוטרים, משטרה, דפקו על דלת החלון וצעקו משטרה, וכי המשיב ראה את פני השוטרים שעשו כן ודי בכך כדי להעמיד בסימן שאלה גדול טענת המשיב לפיה לא ידע כי מדובר בשוטרים. גרסת המשיב לפיה סבר כי מדובר באחיה של מי שהיא חברתו אינה מתיישבת עם העובדה כי בעת שעצר וקודם שהחל לנסוע בפראות הוא ראה את פניהם של השוטרים וכי לא מדובר באחיה של חברתו. גם גרסתו לפיה ראה חפץ בידו של אחד השוטרים וחשש שמה ידקור אותו, אינה מתיישבת עם טענתו מאוחר יותר כי אותו אחד אחז במקל או קרש.

בנוסף, מדובר במי שהתנהגותו בזמן מעצרו, לאחר שברי לכל כי ידע שמדובר בשוטרים, הינה מפלילה הן בעצם סירובו לחשוף את פניו, והן בהתפרעותו והפרעתו לשוטרים כמתואר לעיל.

אישום שלישי -

12. כבר אומר כי טענת ב"כ המשיב לפיה האירוע המתואר באישום זה לא התרחש ולא יכול היה להתרחש וכי מדובר בעלילה שהיא פרי יצירתו של ל החוקר אמיר עטאונה - יש לדחות בשתי ידיים, מדובר בטענת סרק.

השוטרת איריס אבידן מתארת במזכר מיום 22.9.2016 את יציאותיו של המשיב במהלך חקירתו על ידי השוטר עטאונה, לחדר השירותים, מספר פעמים בטענות לכאבי בטן, לעשן, לשתות וכו', וכיצד מתוך שני מכשירי טלפון ניידים שנתפסו ברשות המשיב והיו מונחים על השולחן בעת חקירתו הנ"ל מכשיר אחד, התברר בהמשך, נעלם.

עיון בדוחות הפעולה של השוטרים אשר אלימלך וקובי כהן (להלן: **השוטרים**) בהקשר זה, לא נלמד על כל סתירה לעולה מדו"ח הפעולה של השוטר אמיר עטאונה, אלה לטעמי מהווים תמיכה וחיוזוק לדבריו.

13. מתיאורו של הסנגור ניתן להבין כי השוטרים קובי כהן ואשר אלימלך הם אלה שערכו בדיקה לצורך איתור המכשיר הנייד ולאחר שהמשיב אמר להם היכן הסתיר את המכשיר הנייד, הם אלה שמצאו אותו. אלא, שתיאור זה רחוק מאוד מהעולה מחומר החקירה ונראה כי נועד רק להציג את השוטר עטאונה כמי שמתאר עובדות לא נכונות בדו"ח הפעולה שלו.

14. מדוחות השוטרים עולה בבירור כי אלה כלל לא נדרשו לחפש את מכשיר הטלפון שנלקח מחדר החקירות, **אלא שהם התבקשו לבצע חיפוש על גופו של המשיב אשר עלה חשד כי הסתיר את הסיים מאותו מכשיר שנעלם.**

15. לא נמצא בדוחות הפעולה של השוטרים כי הם אלה שמצאו את המכשיר הנייד מאחורי האסלה אלא רק כי המשיב נשאל מה עשה עם מכשיר הטלפון והוא מסר להם כי **הסתיר אותו מאחורי האסלה בשירותים** ומשנשאל בנוגע לסיים מסר להם **"אני זרקתי את הסיים לשירותים והורדתי את המים של האסלה"** (ראה דו"ח פעולה של השוטר אשר אלימלך ושל השוטר קובי כהן). העובדה כי השוטרים מציינים כי המכשיר אכן נמצא בחדר השירותים מאחורי האסלה, כתיאורו של המשיב, אינה מעידה על כך כי אלה מצאו אותו או כי השוטר עטאונה לא מצא אותו בעצמו כפי שניסה ב"כ המשיב להציג.

16. עוד עולה מהדו"חות כי בעת חזרתו של המשיב לחדר החקירות לאחר שבוצע חיפוש על גופו על ידי השוטרים כאמור לעיל, הוא נשאל מה עשה עם הסוללה ועם המכסה של הסוללה והשיב **"זרקתי את הכל במים שלה אסלה"**. שאלות השוטרים ותשובות המשיב מתיישבות היטב עם העולה מדו"ח הפעולה של השוטר עטאונה והמצא המכשיר מאחורי האסלה כשהוא חסר סים וסוללה ומכסה וכפי שניתן להתרשם מהתמונות בתיק.

17. טענת הסנגור לפיה לא ניתן לראות מחקירתו המתועדת של המשיב כי על השולחן היו שני מכשירי הטלפון ולא ניתן לראות כי המשיב לקח אחד מהם, לא רק שאין כדי לכרסם מהתשתית הראייתית המבוססת בעניין זה על מזכרה של

השוטרת איריס אבידן והשוטר עטאונה.

18. הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף בהינתן דברי המשיב ולמעשה הודאתו בביצוע העבירה בפני השוטרים אשר אלמליך וקובי כהן אשר במהלך חיפוש על גופו של המשיב ולאחריו הוא מודה בפניהם בפה מלא כי הוציא מהמכשיר את כרטיס הסיים הסוללה והמכסה זרק אותם לאסלה והעביר מים ואילו את המכשיר הסתיר מאחורי האסלה.

19. אם לא די באמור, במהלך חקירתו מיום 22.9.2016 (שעה 17:45) עמ' 2 ש' 35 ואילך ועמ' 3 ש' 38-46 עולה בבירור כי כטענת השוטרים, הוצגו לו במהלך חקירתו הטלפונים הניידים שנתפסו ברשותו וכן הוצג לו טלפון מסוג סמסונג גלקסי (סומן מוצג 1) והמשיב מאשר כי טלפון זה שייך לו וטען כי זה מכשיר הטלפון אליו התקשר אותו סאלם אשר פגש בחוף הים באשקלון ואשר מכר לו ביום 18.9.2016 סמוך לשעה 11:00 כבש ושני טלפונים ניידים בניהם הטלפון הנייד של המתלוננת.

ועוד עולה כי לקראת סופה של החקירה, זו הופסקה על ידי החוקר אשר מתחיל בחיפוש אחר מכשיר הטלפון מסוג סמסונג הנ"ל שהיה בחדר החקירות ונעלם. כאמור, ממזכר של השוטרת איריס פרידמן שהקלידה את החקירה עולה כי המשיב יצא מספר פעמים, על פי בקשתו מחוץ לחדר החקירות ובעיקר לחדר השירותים.

העובדה כי בחקירתו השנייה של המשיב (22.9.2016 שעה 20:07) בחשד לביצוע העבירות כמתואר כאמור ובאישום השלישי, הוא טען כי לא גנב כלום וכי לא סיפר כלום לשוטרים שביצעו חיפוש על גופו דבר בעניין וכי הם משקרים וייצרו יש מאין על מנת לסבך אותו, גם בה, כטענת הסגור כדי לכרסם או להחליש את המסכת הראייתית בעניין זה. כאן המקום להוסיף לציין, כי משמעומת המשיב עם טענת החוקר לפיה המכשיר הנייד שנתפס אצל המשיב ברכב ואשר הוצג לפניו במהלך חקירתו הראשונה והונח על השולחן נעלם השיב "לא יודע" עמד על כך כי לא מסר כל פרטים לשוטרים, אולם לא טען דבר וחצי דבר בקשר לעובדה לפיה על שולחן החקירה הונחו במהלך חקירתו הראשונה שני מכשירי טלפון.

סיכומם של דברים, התשתית הראייתית ביחס לאישום זה כמו באישומים לפניו מבוססת היטב, הראיות משתלבות זו בזו בין אישום לאישום, מחזקות זו את זו והסיכוי להרשעת המשיב הינו גבוה.

ניתנה והודעה היום כ"ב חשוון תשע"ז, 23/11/2016 במעמד הנוכחים.

שש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 12

בהחלטה היום קבעתי קיומן של ראיות לכאורה ביחס לכל העבירות המיוחסות למשיב בשלושה אישומים וכמפורט בכתב האישום.

עילת המעצר לטעמי הינה גבוהה באופן מיוחד במקרה דנן והיא נובעת מהשילוב בין המעשים המיוחסים למשיב ועצמת הראיות עליהם עמדתי בהחלטה היום. לאמור מצטרף עברו הפלילי של המשיב, שהגם שהבאתי בחשבון כי הרשעתו האחרונה היא משנת 2013 בעבירות משנת 2008, הבאתי בחשבון כי מדובר בעבירות רכוש ואלימות, בגין נגזרו על המשיב תקופות מאסר ממושכות ועוד הבאתי בחשבון כי למשיב זה מספר רב של הרשעות בעבירת הפרת הוראה חוקית.

בנסיבות האמורות ועל מנת לעמוד על היתכנות חלופת מעצר, אם בכלל, סבורתני כי יש להידרש לתסקיר שירות המבחן.

קובעת דיון נוסף ליום 19.12.2016 בשעה 13:00.

המזכירות תעביר העתק מהחלטתי ומכתב האישום לשירות המבחן אשר יערוך תסקיר מעצר בענייניו של המשיב עד מועד הדיון הנדחה.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

**ניתנה והודעה היום כ"ב חשוון
תשע"ז, 23/11/2016 במעמד
הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**